

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617201668
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617201668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, C., zastúpeného Mgr. René Nguyenom, advokátom, so sídlom Moyzesova 471/1, Partizánske proti žalovaným 1/ M. Osičkovi, nar. XX.XX.XXXX, bytom I. okružná XXX/XX, C., prechodne bytom R. N. XXX/XX, C. a 2/ I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. okružná XXX/XX, C., prechodne bytom R. N. XXX/XX, C. o zaplatenie 2.472,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/9/2017-106 zo dňa 03. mája 2018, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného 1/ sa o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo vzťahu k žalovanej 2/ p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanej 2/ n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.956,48 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.07.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.08.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.10.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.11.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.12.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.1.2016 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.02.2016 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.3.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.4.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.5.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.6.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.7.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.8.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.9.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.10.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.11.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.12.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.1.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.2.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.3.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.4.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.5.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.6.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.7.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.9.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.10.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.11.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne

zo sumy 123,64 eur od 12.12.2017 do zaplataenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.1.2018 do zaplataenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.2.2018 do zaplataenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 123,64 eur od 12.3.2018 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a ďalej povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných 1/ a 2/ zaplataenia sumy 2.472,80 eur s príslušenstvom z jednotlivých splátok do zaplataenia na tom základe, že podľa požiadavky žalovaných požiadal SLSP a.s. Bratislava pobočka Partizánske o úver na sumu 7.900 eur z dôvodu, že žalovaní potrebovali finančnú hotovosť a vzhľadom na ich doterajšie majetkové pomery nespĺňali podmienky pre poskytnutie úveru peňažným ústavom. Po poskytnutí úveru žalobca poskytnutú sumu po odpočítaní spracovateľského poplatku 189,17 eur teda 7.552 eur previedol na účet žalovaných. Žalovaní doposiaľ zaplatili celkom 8.731 eur, pričom ju začali splácať v novembri 2009 a doteraz zaplatili len 69 splátok v hodnote 8.731 eur. Žalobca sa domáhal zaplataenia splátok za mesiac júl 2015 až marec 2017 a to rozšíreným žalobným petitom zo sumy 2.472,80 eur na sumu 3.956,48 eur s príslušenstvom. Súd vykonal v spore dokazovanie. Žalobca pred súdom vypovedal, že sa dohodol so žalovanými 1/ a 2/ tak, že si zoberie úver na svoje meno, pričom žalovaný 1/ bol s ním v banke tento úver vybavovať. Žalobca previedol tento úver na účet žalovaného 1/ a dohodli sa tak, že žalovaní mu budú splácať jednotlivé splátky tak ako ich stanovila banka vrátane poplatkov a úrokov. Do roku 2015 mu splácali žalovaní úver pravidelne, potom ho prestali splácať. Žalovaní mu doposiaľ uhradili len sumu 8.731,- eur. Žalobca výslovne poprel, že by mu boli zaplatil sumu 6.000 eur, v apríli 2016 u neho žalovaní vôbec neboli a nič mu nezaplatili, tieto tvrdenia nie sú pravdivé. Z výsluchu žalovaného 1/ vyplynulo, že tak, ako hovoril žalobca zobral si úver namiesto nich a mesačne mu splácali 127 eur, zaplatili mu 8.731 eur tak ako je uvedené v žalobe, následne si žalovaná 2/ zobrala úver a vyplatila zostatok úveru žalobcovi, bolo to do ruky. Bolo to v piatok 2016 pri vchodových dverách do domu žalobcu mu vyplatili 6.000 eur, čím je úver vyplatený. Žalovaná 2/ uviedla, že sa dohodli so žalobcom tak, že on si zoberie úver namiesto nich a budú ho splácať mesačne, peniaze mu vracali do ruky. V apríli 2016 mu doniesli sumu 6.000 eur v hotovosti a vyplatili mu ich pri vchodových dverách ako vždy, bola to suma 6.000 eur, žalobca povedal, že po zaplataení tejto sumy je úver už splatený. V septembri 2015 jej prišli finančné prostriedky vo výške 7.000 eur, tieto mal doma v hotovosti, riešili úver pre seba, ale sa im to nepodarilo, túto sumu odovzdali žalobcovi sa boli tam len oni dvaja a žalobca. Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.10.2009 a výpisu z pripojeného účtu vyplynulo, že žalobca uzavrel so Slovenskou sporiteľňou zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej čerpal úver vo výške 7.900 eur v hotovosti po odpočítaní poplatku vo výške 189,17 eur a prvej splátky, žalobca previedol na účet žalovaných 1/ a 2/ z úveru sumu 7552 eur, pričom za mesiac október 2009 bola splátka vo výške 27,27 eur a od 11.11.2009 vo výške 118,99 eur bol úver splatný v 120 mesačných splátkach, pri konečnej splatnosti úveru 11.10.2019, pri RPMN 14,98%, priemernej RPMN 13,43% pri celkových nákladoch spojených s úverom 6.594,93 eur pri fixnej úrokovej sadzbe 12,80% ročne. Podľa bodu II/6 zmluvy výška poplatku za poistenie úveru bola ku dňu podpisu zmluvy 5,95 eur a táto sa môže meniť, preto poistné bolo zvýšené bankou zo sumy 5,95 eur na sumu 6,45 eur čo vyplýva z pripojených výpisoch z účtu žalobcu, ktorým platil splátky úveru banke. Z výpisu z účtu žalobcu vyplynulo, že žalobca si uplatnil voči žalovaným splátky úveru, ktoré uhradil za žalovaných na úver za mesiac júl a august 2015, október, november a december 2015, 12 splátok za rok 2016 za rok 2017 12 splátok a za január až marec 2018 -3 splátky teda spolu 32 splátok á 123,64 eur /splátka 117,19 eur + poistné 6,45 eur/, čo je spolu suma 3.956,48 eur, ktoré mu zaplataené zo strany žalovaných neboli. Z predloženej emailovej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou 2/ vyplynulo, že úver v apríli 2016 nebol splatený, lebo žalobca naliehal na žalovanú v druhom rade, aby mu peniaze vyplatili a to od roku 2015 až do 18.07.2016 vrátane mesiaca apríla 2016 a tým že následne komunikácia prestala a následne sa žalobca obrátil na svojho právneho zástupcu, ktorý vyzval žalovaných listom zo dňa 22.08.2016 v pokuse o pokonávku na vyjadrenie a na tento list nereagovali. Z informácie o schválení úveru zo dňa 07.09.2015 vyplynulo, že žalovanej bol poskytnutý úver zo spoločnosti Cetelem na jej bankový účet vo výške 7.734 eur dňa 04.09.2015. Z výpisu z účtu žalovanej 2/ nevyplynulo, že by na účet žalovanej 2/ nabehla suma 7.734 eur z úveru, ktorá mala byť poskytnutá dňa 04.09.2015, pričom takýto výpis z účtu žalovanými predložený nebol. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 451 ods. 1 a 2 a § 454 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si zobral na seba úver po dohode so žalovanými 1/ a 2/, ktorí nespĺňali predpoklady na získanie úveru v banke a dohodol sa so žalovanými tak, že žalobca uzavrie s bankou úver a finančné prostriedky z neho prevedie na účet žalovaných 1/ a 2/, ktorí sa zaviazali, že budú splácať žalobcovi splátky v takej výške ako on ich bude

banke platiť. V zmysle zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 7.900 eur + náklady na splatenie úveru 6.594,93 eur t.j. 14.494,83 eur a poistné podľa časti II bod 6 zmluvy. Žalovaní zaplatili na splátkach úveru 69 splátok a to v takej výške ako ich platil žalobca v celkovej výške 8.731 eur, čo nebolo v konaní sporné a to v takej výške ako ich žalobca platil banke, ďalšie splátky už prestali splácať a nezaplatili žalobcovi 32 splátok po 123,64 eur, čo žalobca preukázal pripojenými výpismi z účtu a to za mesiac júl, august, október, november a december 2015 čo je 5 splátok po 123,64 eur 618,20 eur, 12 splátok za rok 2016 á 123,64 eur=1.483,68eur, 12 splátok za rok 2017 x 123,64 eur = 1.483,68 eur a tri splátky za január až marec 2018 á 123,64 eur x3=370,92 eur/618,20+1.483,68+1.483,68+370,92t.j. 3.956,48 eur teda spolu 32 splátok x123,64 eur čo je suma 3.956,48eur, ktorých výšku a dôvodnosť žalobca nepochybne preukázal pripojenými výpismi z účtu žalobcu z ktorých mal súd za preukázanú ich úhradu banke. V tejto časti bola žaloba podaná dôvodne. Pokiaľ ide o námietky žalovaných, že sumu 6.000 eur mali splatiť žalobcovi v hotovosti v apríli 2016 pri dverách domu žalobcu z úveru, ktorý obdržali v septembri 2015, tieto tvrdenia žalovaných nie sú pravdivé z dôvodu, že žalobca presne uviedol, koľko mu žalovaní 1/ a 2/ na úver splatili, hoci niektoré splátky mu splatili v hotovosti, teda bez dokladu, pričom skutočnosť, že žalovaní žalobcovi zaplatili sumu 8.731 eur nebola v konaní vôbec sporná z čoho vyplynulo, že žalobca nemal v úmysle žiadnu žalovanými uhradenú splátku zatajiť. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaných, že uhradili žalobcovi v apríli 2016 sumu 6.000 eur, tieto tvrdenia žalovaní ničím nepreukázali a tieto tvrdenia sa javili ako účelové. Žalovaní vôbec nereagovali na pokus o zmier zo strany právneho zástupcu žalobcu, nepreukázali aká suma im bola poskytnutá z úveru CETELEM na ich účet, lebo vo výpise z účtu, ktorý predložili súdu takýto výpis chýba, pričom ešte samotné poskytnutie úveru spoločnosťou CETELEM v mesiaci septembri 2015 žalovaným nie je dôkazom toho, že žalovaní v apríli 2016 zaplatili žalobcovi sumu 6.000 eur, pričom tvrdenia žalovaných, že tak učinili sú v rozpore s emailovou komunikáciou medzi žalobcom a žalovanými, z ktorej nepochybne vyplýva, že žalobca sa v období apríl až júl 2016 domáhal zaplataenia splátok úveru, teda v období, kedy podľa tvrdenia žalovaných mali sumu 6.000 eur žalobcovi zaplatiť a teda zaplatiť celý úver, pričom z tejto komunikácie nie je zrejmé, že žalovaní žalobcovi sumu 6.000 eur zaplatili, lebo v tom prípade by nebol dôvod na to, aby sa žalobca úhrady splátok domáhal a žalovaní v čase od 26.04.2016 do 18.07.2016 v emailovej komunikácii vôbec neuviedli, že úver je splatený. Žalobca výslovne poprel, že by mu bola suma 6.000 eur vrátená, lebo podľa jeho tvrdenia, žalovaní u neho v dome v apríli 2016 vôbec neboli. Žalovaní teda neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že aj v skutočnosti žalobcovi túto sumu zaplatili a nepredložili o svojich tvrdeniach žiaden dôkaz. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore plne úspešný súd priznal plnú náhradu trov konania vo výške 100%.

3. Proti tomuto rozsudku podali spoločne odvolanie obaja žalovaní. Podľa nich súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdenie súde, že skutočnosť, že žalobca stále spláca banke úver preukazuje dôvodnosť žaloby je v rozpore ako s logickým výkladom, tak aj v rozpore s princípom právnej istoty. Samotné platenie splátok žalobcom banke žiadnym spôsobom nepopiera to, že žalobcovi uhradili celú sumu, na úhradu ktorej boli zaviazaní. Žalobca bol rodinným priateľom žalovaných. V roku 2015 žalovaní kvôli zložitej finančnej situácii neboli schopní splácať žalobcovi splátky. Keďže sme nechceli kaziť dobrý priateľský vzťah so žalobcom, žalovanej 2/ bol v septembri 2015 poskytnutý úver spoločnosťou CETELEM a aj vďaka tomuto úveru sa im podarilo našetriť sumu 6.000 eur a v apríli 2016 túto sumu žalobcovi vyplatili. Keďže si vzájomne dôverovali, mesačné platby mu odovzdávali v hotovosti a bez akéhokoľvek potvrdenia. Preto sme nepovažovali za potrebné pýtať potvrdenie o zaplatení ani pri tejto poslednej úhrade. Žalovaní nepovažujú za relevantné, že sme na list právneho zástupcu žalobcu nereagovali. Na pokus o zmier nereagovali z dôvodu, že dlžnú sumu žalobcovi uhradili, čoho si bol a je žalobca vedomý. Predmetný list považovali iba za psychologickú hru žalobcu a jeho snahu donútiť ich opätovne uhradiť sumu, ktorú sme mu už uhradili. Žalovaní poukázali aj na to, že právny zástupca žalobcu, napriek skutočnosti, že nesporná úhrada sumy je vo výške 8.731 eur, na pojednávaní konanom dňa 03.05.2018 uviedol, že zaplatili iba sumu vo výške 7.900 eur. Toto vedomé zníženie nespornej sumy len spochybňuje „čestné úmysly žalobcu“. Upozornili aj na skutočnosť, že ani žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal že sme dlh neuhradili- keďže žiadny dôkaz neexistuje a v skutočnosti ide v tomto spore len o tvrdenie proti tvrdeniu. Preto v tomto prípade, mal súd postupovať podľa zásady dubio pro reo a žalobu ako bezdôvodnú odmietnuť. Navrhli preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu odmietne.

4. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Podľa neho odvolanie neobsahuje žiadne nové tvrdenia alebo dôkazy, okrem tých, ktoré už boli predmetom súdneho konania. Tvrdenia žalovaných, že mu

zaplatili sumu 6.000,- eur v hotovosti pred vchodom domu, v ktorom žalobca býva ničím nepreukázali a prvostupňový súd správne vyhodnotil, že neunesli vecné bremeno a toto svoje tvrdenie ničím nepreukázali. Poukázal na to, že žalovaní tvrdia, že na zaplatenie sumy 6.000,- eur si vzali úver v septembri roku 2015 ale zároveň tvrdia, že sumu 6.000,- eur mu zaplatili až v apríli 2016, teda až 8 mesiacov po obdržaní úveru. Už len z tohto dôvodu sa zdá nelogické, že žalovaní v snahe zaplatiť žalobcovi časť úveru si vezmú úver, ktorý však použijú (podľa ich tvrdenia) na splatenie svojho záväzku voči žalobcovi až po 8 mesiacoch. Žalovaní nepreukázali svoje tvrdenia, z ktorých prvoinštančný súd považoval niektoré za účelové a z tohto dôvodu prvostupňový súd správne konštatoval, že sa ocitli v dôkaznej núdzi a že neudržali dôkazné bremeno. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie zamietol a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil v plnom rozsahu.

5. Krajský súd ako súd odvolací skôr ako pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zistil, že podané odvolanie žalovaného 1/ je treba odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP, nakoľko toto odvolanie nemá náležitosti podľa § 363 CSP a pre jeho vady nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

6. Podľa § 363 ods. 1 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

7. Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

8. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

9. Podľa § 386 d) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

10. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení § 363 ods. 1 v spojení s § 127 ods. 1 CSP vyplýva, že odvolanie musí popri osobitných náležitostiach obsahovať aj všeobecné náležitosti, teda údaj o tom, komu je odvolanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané odvolateľom. Odvolanie žalovaných 1/ a 2/, ktoré podali žalovaní spoločne obsahuje len podpis žalovanej 2/, v odvolaní označené miesto na podpis žalovaného 1/ je prázdne. Ide o odstrániteľnú vadu odvolania, ktorú je možné odstrániť napríklad zaslaním rovnopisu odvolania s podpisom žalovaného 1/ alebo tým, že by sa žalovaný 1/ dostavil na súd a svoje odvolanie podpísal. Súd prvej inštancie preto v súlade s § 373 ods. 1 CSP vyzval uznesením č.k. 5C/9/2017-118 zo dňa 05. októbra 2018 žalovaného 1/ na odstránenie uvedenej vady jeho odvolania, niektorým z uvedených spôsobov, a to v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanému 1/ doručené postupom podľa § 111 ods. 3 CSP dňa 07.11.2018. Žalovaný 1/ v určenej lehote vytykávanú vadu neodstránil a nespravil tak ani do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu.

11. Keďže odvolanie žalovaného 1/ neobsahuje vlastnoručný podpis žalovaného 1/, nie je z neho zrejmé, či toto vyjadruje vôľu samotného žalovaného 1/ odvolať sa proti rozsudku súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu nemôže pokračovať v odvolacom konaní o odvolaní žalovaného 1/ a preto odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ podľa § 386 písm. d) CSP odmietol ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP a pre jeho vady nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

12. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej 2/, toto malo všetky náležitosti v zmysle § 363 ods. 1 v spojení s § 127 ods. 1 CSP, bolo podané včas a oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preto na základe tohto odvolania rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej 2/ preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej 2/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

13. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého

rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej 2/ dodáva nasledovné:

14. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že súd prvej inštancie sa už v odôvodnení napadnutého rozsudku náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody žalovaná 2/ prezentovala už počas konania pred súdom prvej inštancie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je riadne a napĺňa všetky podmienky práva žalovanej na spravodlivý súdny proces.

15. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca po dohode so žalovanými čerpal bankový úver, z ktorého peňažné prostriedky poskytol žalovaným 1/ a 2/ a títo sa zaviazali, že bankový úver budú splácať oni a preto budú žalobcovi poskytovať plnenie v počte a výške splátok bankového úveru. Bolo preukázané, že žalovaní žalobcovi zaplatili žalobcovi 8.731,- eur, čo predstavuje 69 splátok jeho bankového úveru. Podľa tvrdení žalobcu, na ďalších 32 splátok jeho bankového úveru za obdobie od júla 2015 do marca 2018 /s výnimkou septembra 2015/, v celkovej sume 3.956,48 eur mu žalovaní nič neplnili. Na druhej strane žalovaní v priebehu sporu tvrdili, že žalobcovi poskytli na splátky bankového úveru ešte sumu 6.000,- eur a to v apríli 2016 v hotovosti.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že zákon stranám sporu ukladá povinnosť tvrdiť všetky podstatné a rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu /čl. 8 a § 150 ods. 1 CSP/. Okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Spravidla je bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno rozdelené medzi strany sporu v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov právneho vzťahu. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní toho, ktorú stranu sporu zaťažuje dôkazné bremeno treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

17. Uvedené v pomeroch danej veci znamená, že žalobcu zaťažovalo bremeno tvrdenia a s ním spojené dôkazné bremeno svedčiace povinnosti žalovaných poskytnúť mu žalované plnenie 3.956,48 eur.

18. Žalobca bremeno tvrdenia splnil, keď tvrdil, že sa so žalovanými dohodol na čerpaní bankového úveru, ktorého peňažné prostriedky im on poskytne a oni mu budú poskytovať plnenie na splátky tohto bankového úveru. Ďalej tvrdil, že takto mu žalovaní zaplatili na splátky bankového úveru 8.731,- eur, ale na ďalších 32 splátok bankového úveru za obdobie od júla 2015 do marca 2018 /s výnimkou septembra 2015/, v celkovej sume 3.956,48 eur mu žalovaní už nič neplnili. Žalobca tak tvrdil všetky podstatné a rozhodujúce skutočnosti o existencii právneho vzťahu medzi stranami sporu, z ktorého majú žalovaní povinnosť na peňažné plnenie v sume 3.956,48 eur voči nemu.

19. Tieto svoje tvrdenia, pokiaľ ide o existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu /dohoda o čerpaní bankového úveru žalobcom pre žalovaných a dohoda na peňažnom plnení žalovaných žalobcovi v sumách a počte splátok bankového úveru/, aj preukázal, keď ich žalovaní výslovne v spore nepopreli, resp. s nimi súhlasili.

20. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenia žalobcu, že žalovaní si nespĺnili svoj záväzok z tohto právneho vzťahu - poskytnúť mu sumu 3.956,48 eur na 32 splátok bankového úveru za obdobie od júla 2015 do marca 2018 /s výnimkou septembra 2015/, tak tu žalobca nemá objektívne možnosť toto tvrdenie preukázať, a je potrebné uplatniť už uvedenú negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Dôkazné bremeno sa tak v spore presúva na protistranu, ktorá musí preukázať opak tvrdenej neexistencie určitej právnej skutočnosti. V tomto prípade potom žalovaní majú povinnosť preukázať, že žalobcom požadovanú sumu 3.956,48 eur mu už zaplatili, teda svoj záväzok z právneho vzťahu už splnili, čo ostatne korešponduje aj dôkaznému bremenu, ktoré žalovaní zaťažuje v dôsledku ich tvrdenia, že žalobcovi v apríli 2016 poskytli sumu 6.000,- eur. Bolo teda dôkaznou povinnosťou žalovaných v spore preukázať, že peňažný záväzok, ktoré splnenia sa žalobca v spore domáha, už žalobcovi splnili. Ako správne konštatoval v napadnutom rozsudku súd

prvej inštancie, žalovaní toto dôkazné bremeno neunesli. Žalobca výslovne poprel ich skutkové tvrdenia o zaplatení peňažnej hotovosti 6.000,- eur v apríli 2016 a žalovaní na preukázanie tohto rozporovaného tvrdenia nepredložili ani nenavrhlí vykonať žiadny dôkaz. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej 2/ uložená povinnosť /spoločne a nerozdielne so žalovaným 1// zaplatiť žalobcovi 3.956,48 eur s príslušenstvom, je tak logicky správnym dôsledkom neunesenia dôkazného bremena žalovaných v spore.

21. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil vo vzťahu k žalovanej 2/ rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu patrí voči žalovanej 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ /§ 428 CSP/.